

ἡ μήτηρ του, ἥτις καὶ τὸν ἀνέθρεψε κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν-
σπείρασα εἰς τὴν ψυχὴν του τὰς ἀρετὰς τῆς εὐσεβείας, φιλα-
ληθείας καὶ εὐκαιρινείας.

Ἐξαετῆς μόλις ὡν ἔλαβε παρὰ φθλου πέλεκυν, τὸν ὁποῖον
ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ εἰς μίαν ὠραίαν κερασίαν, τὴν ὁποίαν διὰ
μεγάλης δαπάνης εἶχον φέρει ἐξ Ἀγγλίας. Ὁ πατήρ τε ὠργίσθη
εὐρὼν τὸ δένδρον κατακομμένον καὶ ἡρώτα τοῖς τὸ ἔκοψεν.

καὶ ἀσυνέθιστον εἰς ἱππασίαν πωλάριον τῆς μητρός του καὶ
περὼν μετ' αὐτοῦ ἐπάνω εἰς τινὰς πέτρας, αὐτὸς μὲν ἐσώθη
ἀλλὰ τὸ πωλάριον ἐφρονέυθη, δὲν ἔκρυψεν ἀπὸ τὴν μητέρα-
του τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ Ὑδασικτὼν εἶχε πολλὰς ἀρετὰς· ἦτο εὐγενὴς καὶ γλυκὺς
τοῖς τρόποις καὶ, ὡς φαίνεται ἐκ τινος ἡμερολογίου, εἰς τὸ ὁ-
ποῖον εἶναι γεγραμμένοι κανόνες τοῦ πῶς ἔπρεπε νὰ φέρεται

Ὁ Ὑδασικτὼν κατ' ἰδίαν προσευχόμενος.

Ὁ Γεώργιος ἤκουσε τοῦτο καὶ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἔμεινε σιω-
πηλός, ἔπειτα δ' ἔτρεψε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν, «Ἐγὼ, ἐγὼ, πάτερ
ἔκοψα τὸ ὠραίον σὺ δένδρον· δὲν δύναμαι νὰ εἶπω ψεύματα!»

Ὁ Ὑδασικτὼν ἔλασε τὸν πατέρα του ἐνδεκαετῆς, ἀλλὰ δὲν
ἔπαυσε νὰ ὑπακούῃ καὶ ἀγαπᾷ τὴν μητέρα του· εἰς τοῦτο
δὲ ἐχρεώσται τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν χρησιμότητά του.

Ἄλλοτε πάλιν, ὅταν ποτὲ ἱππεύσας τὸ ὠραίον ἀλλ' ἀτίθασον

καὶ νὰ ὁμιλῇ εἰς τὸ σχολεῖον, ἐγymνάζετο εἰς αὐτὰς.

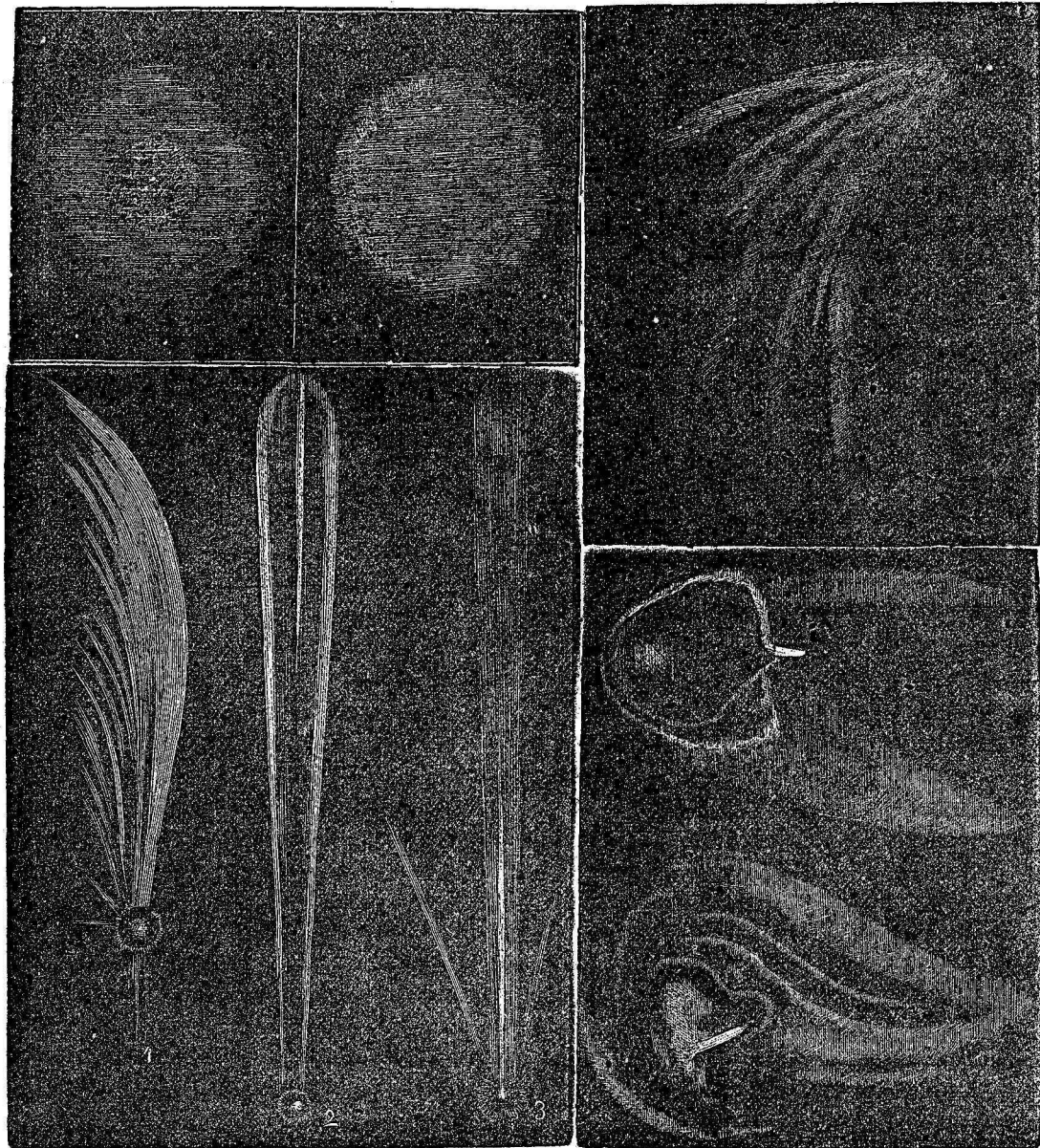
Ἦτο ἀκριβὴς εἰς ὅλας τὰς ὑποσχέσεις καὶ ὑποθέσεις του καὶ
διὰ τοῦτο εἰς τὸν ἰδιαίτερον γραμματέα του, ὅστις ἠθέλησέ πο-
τε ν' ἀποδώσῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἀρρογορίας του εἰς τὸ ὠρολό-
γιόν του, ἡσυχῶς εἶπε, «Λοιπὸν ἢ σὺ πρέπει ν' ἀλλάξῃς τὸ ὠ-
ρολόγιόν σου, ἢ ἐγὼ τὸν γραμματέα μου!»

Ἦτο προσέτι ἐπιμελής, δραστήριος, ὑπομονητικὸς, ἔμφρων,

γενναῖος εἰς τὰς μάχας, καὶ φιλόανθρωπος καὶ περιποιητικὸς εἰς πάντας.

Ἡ δὲ ψὶστη δὴμος τῶν ἀρετῶν του, τὴν ὁποίαν ἡ ἀγαθὴ μη-
τηρ του ἐνωρὶς ἀνεφύτευσεν εἰς τὴν καρδίαν του, ἦτο ἡ εὐσέ-
βεια, καὶ εἰς ταύτην ὀφείλει ἡ ἀμερικὴ καὶ ὁ κόσμος τὸν χα-
ρακτῆρα τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρός.

Τοσαύτη ἦτο ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ ἀπ' αὐ-
τοῦ ἐξάρτησις του, ὥστε οὐδὲν ἐπεχείρει ἄνευ προσευχῆς. Ἰ-
δίως πρὸ πάσης μάχης συνειθίζε νὰ ἀποχωρεῖ εἰς παράμερον
μέρος καὶ νὰ ζητῇ τὴν θέλαν ἀντιληψιν. Ἡ προκείμενη εἰκο-
νογραφία παριστᾷ τὸν Ὀδασιγκτῶνα κατὰ μὴνας προσευχόμε-
(ἡ συνέχεια εἰς τὴν ὁδόγην σελίδα.)

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθμ. 101.)

ΠΕΡΙ ΚΟΜΗΤΩΝ.

Κομῆται, ὡς γνωρίζουν καλῶς οἱ μικροὶ μας ἀ-
ναγνώσται, εἶναι σώματα οὐράνια φωτεινὰ, ἔχοντα

συνήθως ἀστέρα τινὰ ὡς κεφαλὴν καὶ νεφέλην φωτει-
νὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μακρὰν ὡς οὐράν. ἐνίοτε
φαίνονται καὶ κομῆται ἄνευ κεφαλῆς καὶ ἄνευ οὐράς,